

Kedves Kollégák! Kedves Jubileumi Diplomás Hölgyek és Urak!

Az Építészmérnöki Kar a Műegyetem hagyományainak megfelelően idén is megrendezi Jubileumi Diplomaátadó ünnepségét, amely a Kar egyik legfontosabb rendezvénye. A világban, 2020-ban kialakult egészségügyi helyzet miatt azonban idén másképp kell megtartanunk ezt a rendezvényt. Ebben az évben a hallgatóinkból alakult Képkocka Stúdió munkatársainak kamerájába mondom el a gondolataimat. Az ünnepséget a Műegyetem K épületének aulájában szoktuk megrendezni, de most erre nincs mód, így a számítógépes technológia lehetőségeit kihasználva szeretnénk Önöket köszönteni. A személyes találkozón az Aulában régi munkatársainkat, mestereinket, tanárainkat, barátainkat üdvözlöttük ezeken az eseményeken, ahol varázslatos helyzetek alakultak, maradandó élményt adva mindenkinek.

A Karról készült rövidfilmmel és az ünnepelek nevének felolvasásával készültem - Földszin Rhea kolléganóm közel egyéves előkészítő munkája tette ezt lehetővé -, hogy személyesebbé tudjuk tenni az idei évfordulót az oklevél és az életrajzokat tartalmazó kiadvány eljuttatása mellett.

Hallgatóink idén tavasszal "távolléti oktatásban" vettek részt. Így hívják azt a módot, amikor az oktatók és a hallgatók otthonról vesznek részt a tanításban és számítógépes programok segítségével teremtetnek kapcsolatot. Kamerák, laptopok, okos telefonok és megannyi érdekes "kütyü" az, amely összekötött minket. Mi, idősebbek néhány hónap alatt rengeteget fiatalodtunk, hiszen gyerekeink, unokáink eszközeit tanultuk meg pár hét alatt használni. A Kar tavasszal megkezdte a digitális térbe való átköltözést. Akkor úgy tűnt, hogy csak egy tavaszról lesz szó és utána mindent ott folytathatunk, ahol előtte abbahagytunk. Akkor még azt is gondoltuk, hogy a Kar digitális átállását tettük meg egy kicsit gyorsabb ütemben, amit amúgy is terveztünk. Éreztük tavasszal is, hogy a személyesség nagyon hiányzik, de hittünk az őszi visszajövetelben.

Kedves Kollégák, teljesen egyetértek azokkal, akik nehéz szívvel emésztik meg a találkozások hiányát, hiszen ez az év oda vágott, ahová nem vártuk és ahol a legfájóbb mindannyiunknak: a személyes találkozásokat érintette és érinti. Az Egyetem ugyanúgy, ahogy a város, az ország és a világ egy teljesen új érzéstől szenved! A személyes találkozások hiánya borzasztóan fáj mindenkinek! Nekem is és a munkatársaimnak is!

Azonban van még, amit eddig nem ismertünk, a bizonytalanság, a tervezhetetlenség. Hétről-hétre, napról-napra változik a helyzet, új helyzetek, új bejelentések szegélyezik az életünket. És az igazi fájdalom most ért minket és a hallgatóinkat is, ugyanis még nem tudunk visszajönni az Egyetemre, tovább kell "távolléti"-ben oktatnunk, bár az év elején még néhány tárgyat tudunk "jelenléti"-ben is tanítani.

A járvány előtt még nem tudtuk, hogy a normális, személyes kapcsolatokra épülő egyetemi képzésnek, amelyben Önök is és mi is részt vettünk, az a neve, hogy "jelenléti" oktatás. Ezért szeretném Önöket meghívni az új szóhasználat szerinti, "távolléti" diplomaosztó eseményre. Azon gondolkodtunk, hogy hogyan lehet mégis egy kicsit ünnepivé varázsolni ezt a pillanatot. Szeretnénk mindenkinek ezt a jubileumi eseményt személyessé tenni, hogy mindenkinek módja legyen a családjával együtt ünnepelni.

Ezúttal sajnos nincs mód arra, hogy az Egyetemen találkozzunk. Készítettünk egy, a családi albumba elhelyezhető videót, hogy minden jubileumi ünnepeletnek elhangozzék a neve, hogy büszkéek legyünk

mindenkire. Szeretnék egy akciót kezdeményezni. Azt szeretném kérni Önöktől, hogyha egyetértenek velem, hogy mindenki küldjön egy mostani képet magáról, illetve egyet a diplomázás idejéből. Ezeket a képeket megőrizzük a Kar Digitális Archívumában és az Önök hozzájárulásával hozzáférhetővé tesszük.

Az építészmérnöki szakma ezerszínű, Önök között, a Karunkon végzett kollégák között megtaláljuk az épített környezetünk tervezőit, a megvalósítókat, a felhasznált építőanyagok, szerkezetek fejlesztőit és a települések tervezőit. A Kar ezekhez a sajátos építészmérnöki életutakhoz járult hozzá és ezt teszi ma is, a szakértelem mellett a jövőt felelősen alakítani vágyó gondolkozás igényét és képességét biztosítja.

Az Építészmérnöki Kar a Műegyetem egyik legrégebbi intézménye. 146 éve folyik építészmérnöki képzés. Diplománkat 1986 óta ismerik el korlátozás nélkül Európában, gyakorlatilag a világon mindenütt elfogadott. Az Önök öröksége kötelez minket, hogy folytassuk a munkát, hogy folyamatosan újítsuk meg az oktatást. A jelenleg itt tanító munkatársakban is él a vágy az újításra, mindenki a maga helyén, területén gondolkodik és tesz kis lépéseket a Kar jövőjéért. A Kar szellemét mindazok a kollégák adják, akik itt tanultak vagy itt tanítottak. Ki erősebben, ki gyengébben hagyott jelet, de mindenki fontos része ennek az örökségnek. A mi feladatunk ennek megőrzése és gazdagítása. Azóta, hogy Önök átvették a diplomájukat, a világ jelentősen átalakult és gyors ütemben folyamatosan változik. A Kar a mai napig az oktatás, a kutatás, az alkotás megbecsült helye, és szeretnénk országunkat, valamint a társadalmat szolgálni tudományos és művészeti válaszokat adva a kor kihívásaira. 2020-ban minden másképp történik a világban, mint eddig. És ebben a távolléti világban talán még fontosabb, hogy egy pillanatra álljunk meg és köszöntsük Önöket a Jubileumi Diplomaosztó ünnepségen abból az alkalomból, hogy 50, 60, 65 és 70 évvel ezelőtt kapták meg építészmérnöki okleveleiket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, tisztelt Jubileumi Diplomások!

Ez az ünnep most Önöket érinti. E Jubileumi Diplomaosztó ünnepség egy nagyon megtisztelő alkalom arra, hogy kifejezzem köszönetemet, elismerésemet és tiszteletemet életművük előtt. A Kar dékánjaként, a Kar nevében további jó egészséget és boldog éveket kívánok Mindannyiuknak! És még valami, a személyes találkozót ne feledjük! Szeretném most és itt meghívni Önöket egy pohár pezsgőre és egyszer majd "jelenlétiben" is, ha erre megteremtődik az alkalom és a lehetőség.

Most a legfontosabb az egészségük megőrzése és ehhez kívánok sok erőt Önöknek.

Alföldi György DLA
dékán